

Sygn. akt VI U 2794/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 12 września 2014 r. znak : (...)

- z dnia 21 października 2014 r. znak: (...)

w sprawie: J. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu J. W. prawo do emerytury od (...),

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego J. W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VIU 2794/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku J. W. odmówił przyznania wnioskodawcy, ubezpieczonemu prawa do emerytury. Powołując się na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2013 roku pody..., pozycja 1440 ze zmianami oraz na paragraf 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8, pozycja 43 ze zmianami, organ rentowy wskazał, iż odmówił przyznania wnioskodawcy emerytury, gdyż nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku oraz uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy 21 dni, okresy składkowe

w wymiarze 24 lat, 8 miesięcy i 21, okresy, okres stażu sumarycznego dwu..., 25 lat, 3 miesiące i 12 dni. Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 24 dni. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż nie uwzględnił do okresu zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach jego pr..., okresu pracowniczego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 12 kwietnia 1977 roku do 30 września 1989 roku, ponieważ brak podania było okresów od do, w jakich ubezpieczony zajmował stanowiska majstra budowy i kierownika budowy, a ponadto okres pracy na stanowisku kierownika nie może być uznany do pracy w szczególnych warunkach, ponieważ trudno dać wiarę, aby pracownik zatrudniony na stanowisku kierownika podczas całej zmiany roboczej przebywał przy stanowiskach, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, a jego zakres czynności nie wykraczał poza osobiste dozоровanie oraz kontrolę stanowisk robotniczych. Decyzją z dnia 21 października 2014 roku organ rentowy wobec ujawnienia okoliczności dotyczących zaliczenia okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1973 roku do 31 grudnia 1974 roku, jako okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury z przyczyn podanych w uzasadnieniu. Jak wynikało z uzasadnienia tej decyzji nie chodziło o, jednak o ponowne ustalenie wysokości emerytury, lecz o odmowę przyznania emerytury z powodu nieudowodnienia wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) mo..., (...) i wskazał, że uwzględnienie powyższych okresów do prac w szczególnych warunkach nie da łącznie wymaganych 15 lat do przyznania emerytury. Jednocześnie podwyższył staż w szczególnych warunkach ubezpieczonemu w tej decyzji do 2 lat, 8 miesięcy i 28 dni wyjaśniając, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1973 roku do 31 grudnia 1974 roku, zgodnie z Uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 roku. Ubezpieczony J. W. wniósł odwołanie od obu tych decyzji domagając się ich zmiany i przyznania prawa do emerytury. Ubezpieczony wskazywał, iż organ rentowy zaliczył mu do okresu pracy w szczególnych warunkach okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1973 roku do 31 grudnia 1974 roku w sytuacji, gdy faktycznie ubezpieczony odbywał służbę wojskową w okresie od 27 października 1973 roku do 16 października 1975 roku. Ponadto ubezpieczony wskazywał, iż do okresu jego pracy w szczególnych warunkach, oprócz zaliczonego przez organ rentowy okresu pracy w (...) S.A. w B. i u poprzednika prawnego tej spółki, okres 1 roku, 6 miesięcy, 24 dni, powinien być dodatkowo zaliczony okres służby wojskowej w wymiarze 1 roku, 11 miesięcy i 22 dni, gdyż zgodnie z powo..., z Uchwałą Sądu Najwyższego z 16 października 2013 roku, okres służby wojskowej zalicza się do wszelkich uprawnień wynikających z zatrudnienia. Zatem u pracodawcy (...) S.A. do okresu pracy w warunkach szczególnych należy, należy zaliczyć łącznie ze służbą wojskową 3 lata, 6 miesięcy i 16 dni. Natomiast w (...) Przedsiębiorstwie (...) oddział w T., jak twierdził ubezpieczony, pracował on w szczególnych warunkach na stanowiskach: majstra budowy, kierownika budowy, w łącznym wymiarze 12 lat, 5 miesięcy i 18 dni. Po zsumowaniu tych okresów, łączny okres pracy w szczególnych warunkach wynosił, zdaniem ubezpieczonego, 16 lat, 4 dni. Sąd o..., w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania oraz powołał argumentację przedstawioną w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony urodzony (...), 60 lat ukończył (...) roku. Wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach złożył on 30 lipca 2014 roku. Zaskarżonymi decyzjami z dnia 12 września 2014 roku i 21 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, co wynika z wniosku o emeryturę. Zgodnie z artykułem 184 ustępem 1 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli, po pierwsze: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz, po drugie: okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Ustęp 2 artykułu 184 stwierdza, iż emerytura, o której mowa w ustępie..., w ustępie 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Z kolei artykuł 32 Ustawy emerytalnej w ustępie 1 stwierdza, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku będącym pracownikami, o których mowa w ustępie 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku

niższym niż określony w artykule 27 ustęp 2 i 3. Ustęp 2 artykułu 32 stwierdza z kolei, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Artykuł 184 i artykuł 32 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odwołu..., odwołujący się do przepisów dotychczasowych, mają na uwadze przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Warunki przejścia na wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach określa paragraf 3 oraz paragraf 4 tego rozporządzenia. Zgodnie z paragrafem 3 za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Z kolei paragraf 4 ustęp 1 Rozporządzenia stwierdza, że pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. W tym miejscu przywołać można także unormowanie paragrafu 2 ustępu 1 i ustępu 2, powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku, zgodnie z którymi.

[**koniec części** 00:17:02.986] (...)_02

[**Przewodniczący** 00:17:05.176] Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do ro..., przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1-go ustępu 2-go Rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Rodzaje prac w szczególnych warunkach określone zostały w załączniku do powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku, w szczególności w wykazie A wskazano pracę w szczególnych warunkach, a w wykazie, także w wykazie B wskazano tego rodzaju pracę. Jeśli chodzi o wykaz A, to w dziale XIV pod pozycją 24-tą wskazano, jako rodzaj prac w szczególnych warunkach, kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Podkreślić należy, iż właśnie tego rodzaju pracę w szczególnych warunkach wskazał w świadectwie pracy, w punkcie 4-ym, podpunkcie 8-mym pracodawca ubezpieczonego (...) Spółka Akcyjna Oddział w G., będący następcą prawnym (...) Oddziału w T., to jest świadectwo pracy z dnia 20 marca 2003 roku, karta 5, kapitał akt, kapitału początkowego ubezpieczonego. W adnotacji tej powołano się także na Dziennik Urzędowy, w którym Zarządzenie Resortowe wydał Minister Komunikacji. Spór w niniejszej sprawie dotyczył zatem dwóch kwestii. Po pierwsze, czy okres pracy ubezpieczonego w szczególnych, okres pracy ubezpieczonego w (...) Oddziale w T. od 12 kwietnia 1977 roku do 30 września 1989 roku, a także wchodzący do tego okresu, okres jego pracy na budowie eksportowej w (...) od 1 grudnia 1984 roku do 18 września 1985 roku, powinien być zaliczony do okresu pracy w szczególnych warunkach. Drugą sporną kwestią było to, czy okres służby wojskowej po 31 grudnia 1974 roku, odbytej przez ubezpieczonego od 1 stycznia 1975 roku do 16 października 1975 roku, powinien zostać zaliczony do okresu pracy w szczególnych warunkach. W tych spornych kwestiach Sąd Okręgowy na wstępie zauważył, iż zdefiniowanie rodzaju pracy w szczególnych warunkach, wskazanego w dziale XIV pod pozycją 24-tą, wymaga odwołania się do tych oddziałów i wydziałów, na których kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno techniczny pełnił ubezpieczony, gdyż tylko w przypadku, jeśli sprawował on kontrolę międzyoperacyjną kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, można jego pracę zakwalifikować do pracy w szczególnych warunkach wskazanej w punkcie 24-tym działu XIV wykazu A. W tej kwestii Sąd Okręgowy ustalił, iż w okresie od 12 kwietnia 1977 roku do 30 września 1989 roku, a zatem 12 lat, 5 miesięcy i 19 dni, ubezpieczony zatrudniony był w (...) Oddziale w T. kolejno na stanowiskach: technika budowy, następnie od 1 stycznia 1979 roku majstra budowy, a następnie od 1 lutego 1984 roku kierownika budowy. Ponadto w okresie od 1 grudnia 1984 roku do 18 września 1985 roku ubezpieczony zatrudniony był na budowie eksportowej w (...) na stanowisku majstra budowy. Na tych 3-ech stanowiskach ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach wykonując kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór

inżynieryjno techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane były prace w wykazie. Ubezpieczony, bowiem jak wynikało z dowodów z zeznań świadków S. G.

[**f** 00:25:29.652] i Z. W. oraz dowodów z przesłuchania ubezpieczonego, jak również z dowodów z odpisu akt osobowych ubezpieczonego, karta 41 do 88 akt sprawy, ubezpieczony tego rodzaju pracę w szczególnych warunkach wykonywał. Dowody zebrane w sprawie wskazywały, iż ubezpieczony nadzorował pod względem inżynieryjno technicznym, jak również kontroli międzyoperacyjnej i kontroli jakości produkcji i usług pracę pracowników zat..., wykonujących w przeważającej części pracę w szczególnych warunkach. Byli to tacy pracowni..., byli to pracownicy zatrudnieni na stanowiskach: betoniarze, zbrojarzy, spawaczy, cieśli wykonujących pracę na wysokości, pracownicy obsługujący dźwigi, kafary, sprężarki, a także asfalcjarze. Podkreślić należy zatem, iż w przeważającej części ubezpieczony wykonywał pracę na oddziałach i wydziałach przedsiębiorstwa, w którym jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie A, bowiem prace zbrojarskie i betoniarskie wskazane zostały jako prace w szczególnych warunkach w dziale V wykazu A pod pozycją 4-tą, a w Zarządzeniu Resortowym Ministra numer 64, Ministra Komunikacji z dnia 29 czerwca 1983 roku w sprawie prac w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty, wskazano właśnie stanowiska pracy jako betoniarz czy zbrojarz. Także w dziale V w pozycji 3-ciej wskazano pracę maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, między innymi maszynistę kafarów, jak również jako praca w szczególnych warunkach wskazana była praca asfalcjarzy w dziale VIII pod pozycją 4-tą, w dziale IX pod pozycją 4-tą, asfalcjarzy przy przygotowaniu asfaltu oraz pracy bitumiarzy przy produkcji asfalto-betonu. Prace te w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia, stanowiły prace w szczególnych warunkach. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób wiarygodny potwierdzał tę okoliczność. Oceniając ten materiał dowodowy Sąd Okręgowy miał na uwadze dyrektywy wskazane w artykule 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego. Wskazać należy, iż w zakresie czynności i obowiązków technika budowy, na karcie 72 akt sprawy w punkcie 11-tym zakresu czynności i obowiązków technika budowy wskazano, że kontroluje on pracę majstrów i brygadzystów, a majstrowie i brygadziści kontrolowali także pracę pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Także praca ubezpieczonego na budowie w Libii potwierdzona zost..., na stanowisku majstra budowy potwierdzona została umową o pracę na budowie eksportowej znajdu..., do odpis z tej umowy znajduje się na karcie 54 akt. Zakresy czynności na stanowisku majstra budowy i technika budowy wskazywały, iż praca ubezpieczonego na tych stanowiskach stanowiła właśnie ten rodzaj pracy, który został wskazany w dziale XIV pod pozycją 24-tą. Mając na uwadze te ustalenia, Sąd Okręgowy podkreślił, że okres pracy ubezpieczonego na stanowiskach majstra budowy, technika budowy i kierownika budowy.

[**koniec części** 00:32:13.000] (...)_03

[**Przewodniczący** 00:32:13.196] Podlegał zaliczeniu w całości do okresu pracy w szczególnych warunkach. Był to okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Oddziale w T. i na budowie eksportowej w (...). Z zeznań świadków wynikało jednoznacznie, iż ubezpieczony przebywał przez pełne 8 godzin na budowie, nadzorował pracę pracowników w szczególnych warunkach. Świadek S. G.

[**f** 00:33:00.888] wskazał, że byli pracownicy obsługujący dźwigi, pracownicy obsługujący kafary, które wbijały w grunt szu..., określone de..., części potrzebne do zabezpiec..., do budowy mostów, świadek podał, że ubezpieczony, jako kierownik spędzał 8 godzin z pracownikami na budowie, nadzorował pracę zbrojarzy, betoniarzy. Świadek Z. W. podał, iż..., w swoich zeznaniach, iż ubezpieczony w 90% przeb..., swojego czasu pracy przebywał na budowach, w których..., na których budowano mosty. Na budowach tych zatrudniani byli betoniarze, zbrojarze, cieśle. Budowano mosty, kładki i wiadukty. Okoliczności te znalazły także potwierdzenie w zeznaniach ubezpieczonego, który podał, że nadzorował pracę pracowników zatrudnionych na stanowiskach: kafarzystów, operatorów palownic, operatorów dźwigów, zbrojarzy, betoniarzy, cieśli, spawaczy, jak również asfalcjarzy i że nadzór ten pełnił on, jako technik budowy, majster budowy i kierownik budowy. Większość tych pracowników przedsiębiorstwa, wspomnianego przedsiębiorstwa, pracowała w szczególnych warunkach. Taki sam rodzaj pracy wykonywał on na budowie eksportowej w (...) Zwrócić zatem należy uwagę, iż okres ten od 1 stycznia tysiąc dziewięćset siedemdziesiąte..., od pierwsz..., od dwu..., przepraszam, od 12 kwietnia 1977 roku do 30 września 1989 roku powinien zostać zaliczony ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach, a łącznie z uznanym już okresem zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach przez organ rentowy, chodzi o okres zatrudnienia w Zakładach (...) w B., potwierdzony świadectwem prac, wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z 16 grudnia

2011 roku, karta 11 akt emerytalnych, dawał już okres powyżej 15-tu lat, 15 lat, dwóch miesię..., dwó..., i dwóch miesięcy ponad..., i siedemnastu dni. Dodatkowo wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach podlegał także dalszy okres służby wojskowej po 31 grudnia 1984 roku, po trzydziestym, przepraszam po 31 gru..., grudnia 1974 roku. Organ rentowy nie wyjaśnił do końca, powołując się jedynie ogólnikowo na Uchwałę Sądu Najwyższego, dlaczego odmówił ubezpieczonemu zaliczenia dalszego okresu pracy w..., dla dalsz..., do okresu pracy w szczególnych warunkach dalszej części okresu, odbytej przez niego zasadniczej służby wojskowej. Służbę tę ubezpieczony zakończył 16 października 1975 roku, a pracę po odbyciu tej służby wojskowej podjął w listopadzie, a więc przed..., 1975 roku w..., 3 listopada, zatem przed upływem 30 dni od zakończenia służby wojskowej. Jeśli chodzi o podstawę prawną zaliczenia służby wojskowej, to przesądziła to Uchwała Sądu Najwyższego składu siedmiu sędziów z dnia 16 października 2013 roku II UZP 6/13, ale w orzecznictwie podkreśla się także, że zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach podlega okres służby wojskowej, jeżeli po zwolnieniu w ciągu 30 dni żołnierz przystąpił do wykonywania zatrudnienia, uznanego za zatrudnienie w szczególnych warunkach. W wyroku z dnia 23 lutego 2015 roku III AUa 1410/14 Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskazał, że przepis artykułu 108 ustępu 2 Ustawy o powszechnym obowiązku obrony został nieznacznie zmieniony z dniem 1 stycznia 1975 roku przez artykuł 10 punkt 2 literę C Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku - przepisy wprowadzające Kodeks Pracy, Dziennik Ustaw numer 24 pozycja 142 z późniejszymi zmianami. I zgodnie z jego nowym brzmieniem, czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wliczał się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. W związku z tym, że Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony powrócił do tego samego zakładu pracy w ciągu 30 dni od zakończenia odbywania służby wojskowej, do, do pracy w Zakładach (...), gdzie pracował w szczególnych warunkach, to cały okres służby wojskowej powinien zostać mu zaliczony do pracy w szczególnych warunkach, a nie tylko, tak jak twierdził organ rentowy w zaskarżonej decyzji z 21 października 2014 roku, tylko zaliczeniu podlegał okres zasadniczej służby wojskowej do 31 grudnia 1974 roku. Łącznie zatem okres pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego wyniósł 16 lat i 3 dni, jak obliczył to Sąd Okręgowy, co było zbieżne z obliczeniem prezentowanym w toku procesu przez stronę powodową i w związku z tym ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki nabycia prawa do świadczenia w momencie złożenia wniosku o emeryturę. W szczególności legitymował się on wymaganym stażem emerytalnym w wymiarze co najmniej 25 lat, stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat, ukończył wiek emerytalny - 60 lat i nie był członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Zatem Sąd Okręgowy, na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 129 ustępem 1 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i powołanymi w czasie wygłaszania uzasadnienia przepisami prawa materialnego, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu w punkcie pierwszym wyroku prawo do emerytury zgodnie z..., od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o to świadczenie. W punkcie drugim wyroku, Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Brak był..., było podstaw bowiem do stwierdzenia tej odpowiedzialności, wskazanej w artykule 118 ustęp 1a Ustawy emerytalnej, z tego względu, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wyjaśniane były na podstawie dowodów, których przeprowadzić w postępowaniu administracyjnym organ rentowy nie mógł. Chodzi o dowody z zeznań świadków, dowody z akt osobowych ubezpieczonego i dowody z przesłuchania strony. Co wie..., co istotniejsze, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione ubezpieczonemu 20 marca 2003 roku przez następcę prawnego pracodawcy (...) Spółkę Akcyjną Oddział w G., nie wskazywało rodzaju, dokładnie rodzaju pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, bo nie wymieniało..., nie wymieniało dokładnie, zgodnie z Rozporządzeniem, tylko wskazywało, że dozór inżyniersko-tec..., techniczny na oddziałach, wydziałach, w których jako podstawowe, wykonywane są prace w wykazie, a ponadto, jak już Sąd Okręgowy powiedział, aby zdefiniować ostatecznie, czy ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach, należało się odwołać także do tych oddziałów i wydziałów, na których pracował ubezpieczony na stanowiskach: majstra budowy, technika budowy i kierownika budowy. To wymagało wyjaśnienia, jaki rodzaj pracy w szczególnych warunkach wykonywany był w przeważającym zakresie na tych oddziałach i wydziałach. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego nie było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tym bardziej, iż pierwotnie wystawione świadectwo pracy ubezpieczonemu nie zawierało adnotacji o pracy w szczególnych warunkach. Chodzi o świadectwo pracy znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego,

nadesłanych przez pracodawcę, z 3 października 1989 roku. Na podstawie artykułu 98 paragrafu 1 i paragrafu 2 w związku z paragrafem 11 ustępem 2 i paragrafem 2 ustępem 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 490, Sąd Okręgowy orzekł o kosztach procesu poniesionych przez powoda. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jako strona przegrywająca spór, obowiązany jest zwrócić te koszty zastępstwa prawnego powodowi, które poniósł on w toku procesu. Wysokość tych kosztów stosownie do nakładu pracy ocenionego przez Sąd, nakładu pracy pełnomocnika ubezpieczonego ustalona została według 3-krotności stawki minimalnej. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. To wszystko.

[**Pełnomocnik ubezpieczonego** [00:47:11.491](#)] Dziękuję.

[**Przewodniczący** [00:47:11.761](#)] Dziękuję bardzo.

[**Pełnomocnik ubezpieczonego** [00:47:13.520](#)] Do widzenia.

[**Przewodniczący** [00:47:14.219](#)] Do widzenia.

[**Protokolant** [00:47:14.271](#)] Do widzenia.